

(druk nr 448-1)
projekt Komisji Rewizyjnej RM
z dnia 20 stycznia 2016 r.
wpłynął do BRM dnia

**Uchwała nr
Rady Miasta Lublin
z dnia**

**w sprawie skargi na działanie Dyrektora MOPR w Lublinie polegające na
nienależytym wykonywaniu zadań z zakresu pomocy społecznej**

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn.zm.) i art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r., poz. 1515) - Rada Miasta Lublin uchwała, co następuje:

§ 1

Uznaje się za bezzasadną skargę B [REDAKTED] K [REDAKTED] na działanie Dyrektora MOPR w Lublinie polegające na nienależytym wykonywaniu zadań z zakresu pomocy społecznej.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Lublin.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

*Przewodniczący
Rady Miasta Lublin*

Piotr Kowalczyk

Przewodniczący Komisji
Rewizyjnej RM

Zdzisław Drozd

UZASADNIENIE

do projektu uchwały w sprawie skargi B [REDAKTED] K [REDAKTED] na działanie Dyrektora MOPR w Lublinie polegające na nienależytym wykonywaniu zadań z zakresu pomocy społecznej.

Dnia 13 października 2015 r. wpłynęła do Rady Miasta Lublin (przekazana przez Wojewodę Lubelskiego pismem z dnia 12 października 2015 r. znak:PS-I.1411.7.2015) skarga B [REDAKTED] K [REDAKTED] na działanie Dyrektora MOPR w Lublinie polegające na nienależytym wykonywaniu zadań z zakresu pomocy społecznej.

W oparciu o zebrane materiały i przedstawione informacje należy stwierdzić, że zgodnie z art.3 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2015, poz.163 j.t.) rodzaj, forma i rozmiar świadczenia powinny być odpowiednie do okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy. Potrzeby osób i rodzin korzystających z pomocy powinny zostać uwzględnione, jeżeli odpowiadają celom i mieszczą się w możliwościach pomocy społecznej. Pomoc społeczna nie ma obowiązku pokrywania wszystkich potrzeb zgłaszanych przez wnioskodawcę oraz przyznania świadczeń w żądanej wysokości. Ponadto wnioskodawca ma obowiązek racjonalnego gospodarowania środkami. W rozpatrywanej sprawie skarżący oczekuje zaspokojenia wszelkich zgłaszanych przez siebie potrzeb, przy czym część z nich wykracza poza zakres niezbędnych potrzeb życiowych i znacznie przekraczają możliwości finansowe MOPR.

W świetle powyższego skargę uznaje się za bezzasadną.